

Въ селото имало единъ голѣмъ шегобиецъ. Дошълъ и той при скжперника и му казалъ:

— Ей, чичо, ти съ това магаре цѣло богатство можешъ да спечелишъ!

— Какъ? — попиталъ скжперникътъ.

— Тъй! Нима не си разбралъ до сега, че твоето магаре се е родило пѣвецъ. Такива чудни пѣвци сж рѣдкостъ. Както си го накичилъ, поведи го по села и градове, пари ще спечелишъ!

Послушалъ скжперникътъ и повелъ магарето си по села и градове. Събирали се хората, гледали, слушали, смѣли се и му давали и пари. Събралъ скжперникътъ цѣла торба пари, върналъ се у дома си да ги скрие и мислѣлъ още да събира. Не се наситало окоето му. Шегобиецътъ отишълъ при него и му казалъ:

— Недей ходи вече по селата да събирашъ пара по пара, а върви направо при царя. Той като чуе твоя пѣвецъ, ще ти даде цѣла торба злато.

Зарадвалъ се скжперникътъ и тръгналъ къмъ царскитѣ палати. Като стигналъ, казалъ на царскитѣ слуги.

— Кажете на царя, че му водя нечуванъ пѣвецъ. Нека събере всичкитѣ си хора, да го чуятъ, и царицата да повика.

Известили слугитѣ на царя. Събралъ той хората си и заповѣдалъ да пуснатъ чуднитѣ гости. Влѣзълъ скжперникътъ съ магарето си.

— Какво е това? — извикалъ царътъ. — Какъ смѣешъ да ми водишъ това плашило тукъ?

— Това не е плашило, царю честити, а чуденъ пѣвецъ. Сега ще видишъ.

И той дръпналъ магарето за ухото. То заревало тъй грозно, че царицата припаднала отъ страхъ. Разгнѣвилъ се царътъ.

— Млѣкни! — извикалъ той на магарето, но чудниятъ пѣвецъ не млѣкналъ.

Хвърлили се слугитѣ, почнали да го биятъ и да го дърпатъ за опашката, но магарето още по-силно ревало.

Магарето не млѣквало.